

Als je met volle kracht de sjofar blazen wil
een hut wilt bouwen om in te zijn
Wanneer je verlangt naar wonen in Zijn tent,
ademen in Zijn beschutting
wees dan nog even stil

Als je een lange reis moest maken door de woestijn
de Bron voor jou volkomen zoek was
en jij daar dorstig rondjes liep
Kom dan schuilen in Zijn hut
je mag onder Zijn vleugels zijn

Als jij je hoofd in je nek wilt gooien om eindelijk de volle maan te zien
je ogen weer verlangen naar het licht
omdat je veel te vaak je ogen dichtgeknepen had
Kom dan toch eens naar Zijn feest
God wil jou zo graag zien

Als je dacht 'ik ga het niet halen'
de route door die barre streek
en jij naar je vermoeide voeten kijkt
Vergeet dan niet, alles is nog zo goed als nieuw
zelfs je sandalen

Wanneer jij overal wel tegenaan wilt schoppen
jezelf in wilt graven in een rots
geen stap meer verder zetten wil
omdat alles in jou lijkt uitgedroogd
Vergeet dan niet; levend water is niet te stoppen

Wanneer je eindelijk weer bent opgestaan
en langs al die cactussen
je weg toch maar weer verder loopt
Denk dan niet dat je alleen moet gaan
Al die tijd bidt Hij voor jou, noemt Hij jouw naam

Wanneer je dan ongedacht op een oase stuit
je neerstrijkt onder zo'n diep gewortelde boom
en even – echt heel even maar- je hoofd neerlegt
om te rusten en de sterren te zien
Weet je dan welkom, Hij nodigt je uit

Als jij de sjofar blazen wil
je mouwen op wilt stropen om een hut te bouwen
je hoofd in je nek wilt gooien om te dansen en de maan te zien
met vreugde water scheppen wil
Dan moet jij je niet verbazen
dat je zeven dagen lang 'wordt opgetild.

Put uit de Bron, houdt je niet langer stil

Lida Vlot / ©copyright